

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **J. S.**

bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023,
č. j. 060253/2016/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Neratovice (dále jen „městský úřad“) vyrozuměl žalobkyni oznámením ze dne 24. 2. 2016 o tom, že ke dni 20. 2. 2016 dosáhla celkového počtu 12 bodů v registru řidičů, a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

2. Žalobkyně podala dne 2. 3. 2016 námitku proti záznamu bodů, v níž uvedla: „Podle ust. par. 123f zákona o silničním provozu podávám tímto námitku proti záznamu bodů v registru řidičů. Jedná se o přestupek ze dne 20/2 2016 Obecní policie Hořovice.“
3. Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2016, č. j. MěÚN/11280/2016, městský úřad námitku žalobkyně zamítl a záznam 12 bodů ke dni 20. 2. 2016 potvrdil. Úvodem shrnul dosavadní záznamy v žalobkynině kartě řidiče: dne 27. 11. 2008 byly žalobkyni zapsány 2 body, které byly dne 28. 11. 2009 odečteny, dne 16. 11. 2010 byly žalobkyni zapsány 2 body, které byly dne 17. 11. 2021 odečteny, dne 15. 2. 2013 byly žalobkyni zapsány 3 body, dne 4. 8. 2013 3 body a dne 5. 8. 2013 3 body, dne 6. 8. 2014 byly odečteny 4 body, a zbývalo tedy 5 bodů, dne 15. 6. 2015 byly zapsány 2 body, dne 7. 2. 2016 3 body a dne 20. 2. 2016 2 body. Žalobkyně tedy dosáhla ke dni 20. 2. 2016 celkem 12 bodů.
4. Městský úřad dále konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů v registru řidičů, zda záznam bodů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání uvedenému v příloze zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).
5. Vzhledem k tomu, že žalobkyně vznesla námitku pouze proti poslednímu záznamu, městský úřad hodnotil, zda je pokutový blok ze dne 20. 2. 2016, č. F1148703, způsobilým podkladem pro záznam bodů, a dospěl k závěru, že obsahuje všechny zákonem stanovené formální náležitosti. Je v něm stanoveno komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena a jaká byla výše uložené pokuty, což žalobkyně svým podpisem stvrdila. Spolu s pokutovým blokem zaslala Obecní policie v Hořovicích městskému úřadu také snímek pořízený silničním rychloměrem, na kterém je zaznamenáno vozidlo značky Renault jedoucí rychlostí 59 km/h. Sporný pokutový blok je proto způsobilým podkladem pro záznam 2 bodů.
6. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž uvedla, že podává návrh na přezkum blokové pokuty ze dne 7. 2. 2016. Ta byla žalobkyni uložena za nepřipoutání bezpečnostním pásem, žalobkyně však měla lékařské potvrzení, které ji opravňovalo k neuzívání bezpečnostních pásů z důvodu úrazu. Žalobkyně na lékařské potvrzení při silniční kontrole upozornila, ale nemohla jej na místě doložit. Potvrzení ze dne 29. 1. 2019 žalobkyně připojila.
7. Žalovaný zamítl odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím. S prvostupňovým rozhodnutím se zcela ztotožnil a neshledal žádné vady, které by zakládaly jeho nezákonnost. Dále zdůraznil, že je nezbytné odlišovat řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů od řízení o jednotlivých přestupcích. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, vyplývá, že předmětem řízení o námitkách je posouzení, zda byly záznamy bodů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí či zda počet zaznamenaných bodů odpovídal spáchanému přestupku. Správnost a zákonnost podkladových rozhodnutí se v řízení o námitkách nepřezkoumává.
8. Dále žalovaný shrnul připsané a odečtené body v žalobkynině kartě řidiče a konstatoval, že žalobkyně v námitce ze dne 2. 3. 2016 zpochybnila pouze záznam 2 bodů za přestupek ze dne 20. 2. 2016. Městský úřad řádně zdůvodnil závěr, že tento záznam byl proveden na

základě způsobilého podkladu, a vypořádal se s předmětem řízení tak, jak byl vymezen. Žalovaný se s ním plně ztotožnil.

9. Návrh na přezkum blokové pokuty ze dne 7. 2. 2016, který byl uveden v odvolání, shledal žalovaný nedůvodným. V této souvislosti odkázal opět na rozsudek NSS č. j. 9 As 96/2008-44, který se vyjadřuje k rozsahu řízení o námitkách.

II. Obsah žaloby

10. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
11. Namítla, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazy a návrhy. Závěr žalovaného, že v námitkovém řízení nelze důkladně zkoumat kvalitu a formální správnost jednotlivých pokutových bloků, podle ní není správný. Pro některé správní orgány to je běžnou správní praxí (na podporu tohoto tvrzení žalobkyně doložila několik anonymizovaných rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Magistrátu města Kladna a Krajského úřadu Jihočeského kraje vydaných v odlišných námitkových řízeních). Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky shodně, měla by tedy u třinácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřijatelné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť to popírá princip rovnosti před zákonem.
12. V odvolání žalobkyně namítla, že jednotlivé podklady (pokutové bloky) jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný v rozporu s výše uvedenou praxí uvedl, že tyto podklady posuzovat nemůže, a posoudil pouze oznámení od věcně příslušného oddělení policie. Takové oznámení však není dostatečným důkazem a je třeba jej vždy porovnat i s rozhodnutím, kterého se týká. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na lidské chybě nebo zvlášti správního orgánu. Žalobkyně souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky rozhodnutí. Z přiložených bloků G 1498901 a F 0832677 vyplývá, že nesplňovaly požadavky na individualizaci skutku, naopak v případě bloku C 1404971 byly dodrženy všechny zákonné požadavky (žalobkyně tyto bloky týkající se jiných osob přiložila). Je tedy zřejmé, že i přes specifika tohoto typu řízení lze vydat blok se všemi zákonem stanovenými požadavky tak, aby byly patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku, právní kvalifikaci a povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že přestupce pokutový blok podepsal, neznamena, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. Není totiž možné, aby přestupce odpovídal za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem ani aby správní orgán požadoval po přestupci takovou znalost práva, aby mohl na případnou nesprávnost upozornit.
13. Podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení, jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků. Toto ustanovení umožňuje správnímu orgánu provést v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivy zkrácené přezkumné řízení. Rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně.

14. Blok není podle žalobkyně způsobilý v následujících případech. Není-li patrné, k jakému přestupku mělo dojít, přičemž nelze akceptovat užívání nesrozumitelných zkratk. Pouze ze slov „rychlost“ případně „rychlost v obci“, či ze zkratk „R“ nebo „RJ“ nelze dovodit, jaká skutková podstata měla být naplněna. Tedy zda šlo o nedodržení maximální povolené rychlosti v obci podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, o nedodržení maximální povolené rychlosti mimo obec podle § 18 odst. 3 tohoto zákona, nebo o nedodržení maximální povolené rychlosti stanovené dopravní značkou ve smyslu § 4 písm. c) téhož zákona. Rovněž ze slov „neužil bezpečnostní pásy“, „nepřipoután bezp. pásem“, „nepřipoután BP“ případně „pásy“ není zřejmé, zda tuto povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu porušil přestupce skutečně coby řidič motorového vozidla (spáchání tohoto přestupku spolujezdcem není předmětem bodového postihu). Dále musí být z pokutového bloku zřejmé, kde a kdy přesně mělo k přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci, a tedy, zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle jiných zákonů. Údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
15. Žalobkyně dále namítá nedostatky šesti pokutových bloků, které označuje pouze datem, a to bloků ze dnů 20. 6. 2016, 7. 2. 2016, 15. 6. 2013, 5. 8. 2013, 4. 8. 2013 a 15. 2. 2023 (*pozn. soudu*: ze správního spisu vyplývá, že žalobkyni nebyla uložena pokuta bloky ze dnů 20. 6. 2016, 15. 6. 2013 ani 15. 2. 2023, zřejmě jde o překlepy a byly míněny bloky ze dnů 20. 2. 2016, 15. 6. 2015 a 15. 2. 2013). Ve vztahu ke všem blokům žalobkyně identicky uvádí, že v příslušných kolonkách nebyl dostatečně a čitelně identifikován přestupce, čitelně a konkrétně uvedena doba spáchání přestupku, jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku a jednoznačně vymezena skutková podstata a právní kvalifikace přestupku ani zřetelně uvedena uložená sankce a místo, kde a kdy byly pokutové (příkazové) bloky vydány, přičemž v nich též nebyly uvedeny údaje o oprávněné osobě a její podpis ani zřetelný podpis přestupce.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný nesouhlasí s námitkou, že nerespektoval odvolací důvody. Zjištění městského úřadu uvedená ve výroku prvostupňového rozhodnutí jsou úplná a prokázaná a žalovaný se s nimi ztotožnil. Žalobkyně podala námitku jen proti záznamu 2 bodů ze dne 20. 2. 2016, s tou se městský úřad i žalovaný vypořádali. Ve vztahu k jiným záznamům žalobkyně námitky neuplatnila, resp. uplatnila je až v rámci podané žaloby, což žalovaný považuje za nepřipustné. Dále má žalovaný za to, že se zcela vypořádal s odvolací námitkou, kterou žalobkyně požadovala přezkum blokové pokuty ze dne 7. 2. 2016, neboť tento požadavek v rámci řízení o námitkách shledal nedůvodným.
17. Nedůvodná je podle žalovaného také námitka nezpůsobilosti podkladů pro záznam. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, podle kterého v případě, kdy žalobce uplatní proti náležitostem pokutového bloku všechny možné paušální a typizované námitky, lze je považovat za *a priori* nevěrohodné, a proto není třeba trvat na tom, aby si správní orgány všechny zpochybněné bloky vyžádaly a zkontrolovaly. Městský úřad přezkoumal pokutový blok ze dne 20. 2. 2016 i oznámení o uložení pokuty za přestupek na místě. V případě zpochybnění dalších podkladů pro záznam, tíží důkazní břemeno žalobkyni.

IV. Posouzení žaloby soudem

18. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 2. 6. 2023, žaloba byla podána dne 23. 6. 2023), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny požadované formální náležitosti. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť se účastníci k výzvě soudu podle druhé věty citovaného ustanovení nevyjádřili, a tedy s takovým procesním postupem implicitně souhlasili.
19. Žaloba není důvodná.
20. Soud úvodem předesílá (a v případě žalobců zastoupených advokátem JUDr. Radkem Bechyně tak činí již poněkoličtější), že žaloba obsahuje v převážné většině žalobní body, které poukazují pouze na typové nedostatky náležitostí pokutových (příkazových) bloků, aniž by byly dostatečně individualizovány a vztaheny ke konkrétnímu případu. Lze se proto domnívat, že jednotlivé námitky vůči pokutovým blokům míří takřka „naslepo“. Soudu je známo, že žalobkynin zástupce používá formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi. Soud proto připomíná, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti). Žalobní bod je proto způsobilý projednání v té míře obecnosti, v níž je formulován. Míra precizace žalobních bodů pak do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, body 31 a 32).
21. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné.
22. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu.
23. Správní orgán v řízení o námitkách naopak zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů tak nelze přezkoumávat skutkový

stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového (resp. příkazového) bloku. Jinými slovy, v řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87).

24. Na těchto základních východiscích jsou postavena i rozhodnutí městského úřadu a žalovaného a soud neshledal, že by pochybili při jejich aplikaci na skutkový stav nyní projednávané věci.
25. Žalobkyně podala námitku jen proti pokutovému bloku ze dne 20. 2. 2016 (srov. výše bod 2). Tím byl vymezen rozsah námitkového řízení. Podle rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, nelze z oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, bez dalšího vycházet v případech, *vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. A contrario*, neuplatnila-li žalobkyně námitky proti všem záznamům, na základě nichž dosáhla celkového počtu 12 bodů, ale pouze proti záznamu 2 bodů, který byl proveden na základě bloku ze dne 20. 2. 2016, F1148703, nebyl městský úřad povinen vyžádat si pokutové bloky k jiným záznamům než právě k záznamu ze dne 20. 2. 2016. V případě ostatních (nezpochybněných) záznamů plně postačovalo, že městský úřad založil do spisu oznámení policie o uložení jednotlivých pokut. S ohledem na absenci námitek pak nebyl povinen údaje v těchto oznámeních přezkoumávat, pouze byl povinen ověřit, že žalobkyně skutečně dosáhla celkového počtu 12 bodů, což také učinil (viz výše bod 3).
26. Z těchto důvodů se ani soud nemůže zabývat námitkami proti blokům ze dnů 7. 2. 2016, 15. 6. 2015, 5. 8. 2013, 4. 8. 2013 a 15. 2. 2013, které žalobkyně uplatnila poprvé až v žalobě, nadto zcela paušálně bez konkrétního vztahu k jednotlivým blokům.
27. Námitku proti záznamu ze dne 20. 2. 2016 žalobkyně uplatnila pouze zcela obecně, aniž by upřesnila, co konkrétně záznamu vytýká (srov. výše bod 2). Městský úřad v souladu s výše uvedenými pravidly pro řízení o námitkách ověřil, že blok ze dne 20. 2. 2016, F1148703, obsahuje zákonem požadované náležitosti, a je proto způsobilým podkladem pro záznam bodů. Tomuto závěru nemá soud co vytknout, neboť blok ze dne 20. 2. 2016, F1148703 skutečně obsahuje osobní údaje žalobkyně (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu, číslo průkazu, ze kterého byla ověřena totožnost žalobkyně a identifikace vozidla). Přestupkové jednání je popsáno textem: „*Hovorčovice – ul. Hlavní 13,05 hodin; Překročení nejvyšší povolené rychlosti snižené dle § 61, odst. 2 (Z. č. 361/2000 Sb.) na 40 km/hod.; Naměřená rychlost: 59 km/hod.*“ Dále je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle „*125c/1 f 4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ Blok dále obsahuje údaj o výši pokuty (500 Kč), místo vydání pokutového bloku, datum 20. 2. 2016, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby, a nakonec znovu datum 20. 2. 2016 a podpis žalobkyně.
28. Žalobkyně je tedy na pokutovém bloku jednoznačně identifikována jménem, rodným číslem a číslem občanského průkazu. Všechny údaje jsou čitelné. Na pokutovém bloku je konkrétně uvedeno místo i čas spáchání přestupku. Také je dostatečně konkrétně popsáno přestupkové jednání a jeho právní kvalifikace odkazem na příslušné zákonné ustanovení. S ohledem na specifika blokového řízení je přitom možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Tak tomu bylo i v nynější věci. Také výše pokuty, místo a datum vydání pokutového bloku jsou zřetelně uvedeny. Stejně tak nechybí podpis úřední osoby a podpis žalobkyně.

29. Námitka žalobkyně, že „z pokutového bloku sice vyplývá porušení § 7, ovšem již ne jakého bodu či písmena“, je mimoběžná, neboť pokutový blok byl vystaven za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku není § 7 zmíněn a povinnosti řidiče v něm uvedené s nyní posuzovanou věcí nesouvisí.
30. S ohledem na výše uvedené nemají žalobkyniny paušální námitky vůči bloku ze dne 20. 2. 2016, F1148703, oporu ve zjištěném skutkovém stavu.
31. V odvolání žalobkyně uvedla, že podává návrh na přezkum blokové pokuty ze dne 7. 2. 2016 s tím, že disponuje lékařským potvrzením, které ji v rozhodné době opravňovalo k neužívání bezpečnostních pásů z důvodu úrazu. Jak již však soud výše uvedl, v řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku. Takovou námitkou je nepochybně i v odvolání uvedená námitka. Disponovala-li žalobkyně v rozhodné době lékařským potvrzením, ale pouze jej neměla v době kontroly u sebe, nic jí nebránilo, aby pokutový blok nepodepsala a argumentaci lékařským potvrzením uplatňovala ve standardním přestupkovém řízení. V řízení o námitkách již tato námitka nemá místo, žalovaný proto nepochybil, pokud se argumentací žalobkyně vůči pokutě uložené dne 7. 2. 2016 nezabýval, ale pouze konstatoval, že taková námitka do řízení o námitkách nepatří.
32. V žalobě žalobkyně cituje § 98 správního řádu, aniž by k tomu připojila související argumentaci. Měla-li snad žalobkyně na mysli, že formulací, podle které podává „návrh na přezkum blokové pokuty ze dne 7. 2. 2016“ byl myšlen podnět k provedení přezkumného řízení, nemohlo by to způsobit nezákonnost rozhodnutí žalovaného o odvolání. Ostatně nic takového žalobkyně v žalobě ani netvrdí. K podnětu na zahájení přezkumného řízení soud odkazuje např. na rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2024, č. j. 7 As 193/2023-32.
33. S námitkou zdůrazňující zásadu legitimního očekávání lze souhlasit pouze potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost účastníků před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
34. Dále je však třeba připomenout např. rozsudek č. j. 5 As 187/2017-62, v němž Nejvyšší správní soud s odkazem na svou dřívější judikaturu poukázal na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, který vymezil podmínky, za nichž správní praxí zakládá legitimní očekávání, a navazujícího rozsudku 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006-159, č. 2059/2010 Sb. NSS, podle kterého správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. A dodal, že „[i] kdyby Krajský úřad Moravskoslezského kraje skutečně v některých svých rozhodnutích ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumával zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jak naznačuje stěžovatel, nejednalo by se o setrvalou správní praxi žalovaného a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem [...]. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe. Dále pak [...] by stěžovatelem tvrzená praxe Krajského úřadu Moravskoslezského kraje byla v rozporu se zákonem, a tedy by se jí stěžovatel nemohl úspěšně dovolávat.“

35. I pokud by tedy správní orgány v žalobkyní přiložených rozhodnutích týkajících se jiných přestupců skutečně ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumávaly zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jednalo by se o postup odporující povaze námitkového řízení a výše zmíněné judikatuře. Takový postup by nemohl žalobkyni založit legitimní očekávání. Postupem ani rozhodnutím žalovaného tak nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobkyně, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Z tohoto důvodu soud neprováděl důkaz připojenými rozhodnutími ani bloky týkajícími se jiných osob.
36. Žalobkyně dále nesouhlasila se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků aprobovala jejich správnost a dala souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobkyně v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem žalobkyně se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobkyně vlastně správnost pokutového bloku potvrzuje. Podpis pokutového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81).
37. Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. že se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém řízení a přestupek bude třeba řešit ve *standardním* přestupkovém řízení. Lze si jen obtížně představit účastníka řízení, který si alespoň průměrným způsobem chrání svá práva, že by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, nebo tomu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti tam uvedených údajů.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil ani žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
39. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2024

Mgr. Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu